

หลักสูตรการศึกษาต่อเนื่อง
การศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพ

ชื่อหลักสูตร การแปรรูปผลิตภัณฑ์จากผ้าพื้นเมือง
จำนวน ๔๐ ชั่วโมง

สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดมหาสารคาม
กระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

การแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์จากผ้าแบบต่าง ๆ นั้นเป็นสื่อสัญลักษณ์ของคนในแต่ละชุมชนแสดงถึงเชื้อชาติ เผ่าพันธุ์ และความแตกต่างทางวัฒนธรรมผ้าทอยังคงเป็นปัจจัยสำคัญในการดำรงชีวิตของมนุษย์ตั้งแต่แรกจนถึงตายและมีบทบาทสำคัญทั้งในแง่เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมการทอผ้าเริ่มจากการสานมนุษย์เริ่มสานต้นหญ้าอ่อนเพื่อใช้ใส่วัสดุสิ่งของ และต่อมาผ้าและพัฒนาเป็นวิธีการต่อต้นกลายเป็นเส้นและพืชเพื่อเป็นเส้นที่ยาวและทำให้เหนียวขึ้น สามารถรับน้ำหนักได้มากขึ้นจนกระทั่งมีการคิดค้นวัสดุการทอจากพืชมาเป็นเส้นใยฝ้าย

การแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์จากผ้า คือ การนำเอาผ้าพื้นเมืองที่ทอสำเร็จแล้วมาผูกกับหินเป็นเส้นยืนและใช้เส้นพุ่งเข้าไปเวลาทอในอดีตเด็กผู้หญิงทุกคนจะถูกฝึกหัดให้รู้จักการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์จากผ้าและเย็บปักถักร้อยซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นในการดำรงชีวิตในชุมชนภาคเหนือผ้าทอยังคงบทบาททางสังคมและวัฒนธรรมนอกจากบทบาททางการค้ายังมีการใช้ผ้าในประเพณีและพิธีกรรมต่างๆ ดังนั้นการสืบทอดความคิดความเชื่อแบบแผนทางสังคมจากคนรุ่นเก่าสู่คนรุ่นใหม่และพัฒนาศักยภาพภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีอยู่ในการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตเพื่อการดำรงอยู่ของวัฒนธรรมควบคู่กับการพัฒนาเป็นอาชีพและรายได้ของคนชุมชนการทอผ้าเป็นวัฒนธรรมอย่างหนึ่งที่สืบทอดกันมาและผ้าพื้นเมืองยังสามารถนำมาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ต่างๆ ได้เช่น การทำกระเป๋าทำเป็นหมวก ทำเป็นโบว์ สร้อยคอ ตุ้มหู ฯลฯ

สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดมหาสารคาม

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
หลักสูตรการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากผ้าพื้นเมือง	๑
ความเป็นมา	๑
จุดมุ่งหมาย	๑
กลุ่มเป้าหมาย	๑
ระยะเวลา	๑
เนื้อหาหลักสูตร	๒
สื่อการเรียนรู้	๓
การวัดและประเมินผล	๓
การจบหลักสูตร	๓
เอกสารหลักฐานการศึกษา	๓
เทียบโอน	๓
โครงสร้างหลักสูตร การแปรรูปผลิตภัณฑ์จากผ้าพื้นเมือง	๔
แบบทดสอบก่อนเรียน	๗
ใบความรู้	๘
แบบประเมินผลงานผู้เรียน	๙
แบบทดสอบหลังเรียน	๑๐
เฉลยแบบทดสอบ	๑๑

หลักสูตร การแปรรูปผลิตภัณฑ์จากผ้าพื้นเมือง

จำนวน ๔๐ ชั่วโมง

กลุ่มอาชีพ ความคิดสร้างสรรค์

ความเป็นมา

ผ้าทอเป็นสื่อสัญลักษณ์ของคนในแต่ละชุมชน แสดงถึงเชื้อชาติ เผ่าพันธุ์ และความแตกต่าง ทางวัฒนธรรมผ้าทอ ยังคงเป็นปัจจัยสำคัญในการดำรงชีวิตของมนุษย์ตั้งแต่แก่งจนถึงตายและมีบทบาทสำคัญทั้งในแง่เศรษฐกิจ สังคม และ วัฒนธรรมการทอผ้าเริ่มจากการสานมนุษย์เริ่มสานต้นหล้าอ่อนเพื่อใช้ใส่วัสดุสิ่งของและต่อมาผ้าและพัฒนาเป็นวิธีการ ต่อต้นกลายเป็นเสื้อและพืชมเพื่อเป็นเส้นที่ยาวและทำให้เหนียวขึ้น สามารถรับน้ำหนักได้มากขึ้นจนกระทั่งมีการคิดค้นวัสดุ การทอจากพืชมมาเป็นเส้นใย เช่น ฝ้าย รู้จักวิธีการทออย่างง่าย คือ การนำฝ้ายมาผูกกับหินเป็นเส้นยืนและใช้เส้นพุ่งเข้าไป เวลาทอในอดีตเด็กผู้หญิงทุกคนจะถูกฝึกหัดให้รู้จักการทอผ้าและเย็บปัก ถักร้อย ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นในการดำรงชีวิตใน ชุมชนภาคเหนือผ้าทอยังคงบทบาททางสังคมและวัฒนธรรมนอกจากบทบาททางการค้ายังมีการใช้ผ้าในประเพณีและ พิธีกรรมต่างๆ ดังนั้นการสืบทอดความคิดความเชื่อแบบแผนทางสังคมจากคนรุ่นเก่าสู่คนรุ่นใหม่และพัฒนาศักยภาพภูมิ ปัญญาท้องถิ่นที่มีอยู่ในการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตเพื่อการดำรงอยู่ของวัฒนธรรมควบคู่กับการพัฒนาเป็นอาชีพและรายได้ ของคนชุมชนการทอผ้าเป็นวัฒนธรรมอย่างหนึ่งที่สืบทอดกันมาและผ้าพื้นเมืองยังสามารถนำมาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ต่างๆ ได้เช่น การทำกระเป๋า ทำเป็นหมวก ทำเป็นโบว์ สร้อยคอ ตุ้มหู ฯลฯ

จุดมุ่งหมาย

๑. เพื่อให้ผู้เรียนเห็นช่องทางในการประกอบอาชีพการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากผ้า
๒. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถทำผลิตภัณฑ์ต่างๆจากผ้าได้
๓. ผู้เรียนสามารถประกอบอาชีพและสร้างรายได้ให้แก่ตนเอง ครอบครัว และชุมชน

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย คือ ประชาชนทั่วไป

๑. ผู้ที่ไม่มีอาชีพ
๒. ผู้ที่มีอาชีพและต้องการพัฒนาอาชีพ

ระยะเวลา

ระยะเวลาเรียน จำนวน ๔๐ ชั่วโมง

๑. ทฤษฎี จำนวน ๙ ชั่วโมง
๒. ปฏิบัติ จำนวน ๓๑ ชั่วโมง

เนื้อหาหลักสูตร

๑. ช่องทางการประกอบอาชีพ

๑.๑ ความสำคัญและประโยชน์ของการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากผ้าพื้นเมือง

๑.๒ การประกอบอาชีพการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากผ้าพื้นเมือง

๑.๓ ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากผ้าพื้นเมือง

๑.๓.๑ ชนิดของผ้า

๑) ผ้าฝ้าย

๒) ผ้าคราม

๓) ผ้าย้อมสีธรรมชาติ

๑.๓.๒ ชนิดของวัสดุการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากผ้าพื้นเมือง

๑) ผ้าพื้นเมือง

๒) กรรไกร

๓) ผ้าขาว

๔) สายกระเป่า

๕) ด้าย

๑.๔ ประเภทของเครื่องมือที่ใช้และวิธีใช้

๑.๕ ความปลอดภัยในการใช้เครื่องมืออุปกรณ์

๒. ทักษะการประกอบอาชีพ

๒.๑ การเตรียมผ้า

๒.๒ การเตรียมวัสดุอุปกรณ์

๒.๓ วิธีในการทำกระเป่า

๒.๔ วิธีเก็บรายละเอียดของชิ้นงาน

๓. การบริหารจัดการในการประกอบอาชีพ

๓.๑ การคำนวณราคาผลิตภัณฑ์จากผ้าได้

๓.๒ การประชาสัมพันธ์ และการหาลูกค้า

๓.๓ การควบคุมมาตรฐานของการบริการ

๓.๔ การเจรจาต่อรองราคากับลูกค้า

๔. โครงการประกอบอาชีพ

๔.๑ ความสำคัญของโครงการ

๔.๒ ประโยชน์ของโครงการ

๔.๓ องค์ประกอบของโครงการ

๔.๔ การเขียนโครงการ

๔.๕ การประเมินความเหมาะสมและสอดคล้องของโครงการ

สื่อการเรียนรู้

๑. เอกสารประกอบการเรียนรู้เรื่องความรู้การแปรรูปผลิตภัณฑ์จากผ้าพื้นเมือง
๒. ภูมิปัญญาท้องถิ่น, สื่อบุคคล, วิทยากรผู้ชำนาญด้านการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากผ้าพื้นเมือง
๓. เนื้อหาวิชาการการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากผ้าพื้นเมือง
๔. ใบความรู้เรื่องการการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากผ้าพื้นเมือง
๕. พบกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้
๖. อุปกรณ์ประกอบการฝึกทักษะอาชีพ

การวัดและประเมินผล

๑. การประเมินความรู้ภาคทฤษฎีระหว่างเรียนและจบหลักสูตร
๒. การประเมินผลระหว่างเรียนจากการปฏิบัติงานที่มีคุณภาพเพียงพอสามารถสร้างรายได้ให้กับตนเอง

การจบหลักสูตร

๑. มีเวลาเรียนและฝึกปฏิบัติตามหลักสูตรไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐
๒. มีผลการประเมินผ่านตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐
๓. มีผลงานที่ได้มาตรฐานเป็นที่พึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐

เอกสารหลักฐานการศึกษา

๑. หลักฐานการประเมินผล
๒. วุฒิบัตรออกโดยสถานศึกษา
๓. ทะเบียนคุมวุฒิบัตร

การเทียบโอน

หลักสูตรการจัดการศึกษาอาชีพเพื่อการมีงานทำผู้เรียนที่จบหลักสูตรนี้แล้วสามารถนำผลการเรียนมาเทียบโอนกับหลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ในสาระการประกอบอาชีพที่สถานศึกษาได้จัดทำขึ้นได้

โครงสร้างหลักสูตร

ที่	เรื่อง	จุดประสงค์การเรียนรู้	เนื้อหา	การจัดกระบวนการเรียนรู้	จำนวนชั่วโมง	
					ทฤษฎี	ปฏิบัติ
๑	ช่องทางการประกอบอาชีพ การแปรรูปผลิตภัณฑ์จากผ้าพื้นเมือง	๑.๑ บอกความสำคัญในการประกอบอาชีพการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากผ้าพื้นเมือง ๑.๒ บอกความเป็นไปได้ในการประกอบอาชีพการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากผ้าพื้นเมือง ๑.๓ บอกและหาแหล่งเรียนรู้ในการประกอบอาชีพการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากผ้าพื้นเมือง ได้ ๑.๔ บอกทิศทางพัฒนาการประกอบอาชีพการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากผ้าพื้นเมือง ได้	๑.๑ ความสำคัญในการประกอบอาชีพการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากผ้าพื้นเมือง ๑.๒ ความเป็นไปได้ในการประกอบอาชีพการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากผ้าพื้นเมือง ๑.๓ แหล่งเรียนรู้ ๑.๔ ทิศทางพัฒนาการประกอบอาชีพการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากผ้าพื้นเมือง	๑.๑ ศึกษาข้อมูลจากเอกสาร สื่ออิเล็กทรอนิกส์ สถานประกอบการ สื่อของจริง สื่อบุคคลในชุมชน เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์และใช้ในการประกอบอาชีพที่มีความเป็นไปได้ในชุมชน ๑.๒ วิเคราะห์อาชีพที่จะสามารถเลือกประกอบอาชีพได้ในชุมชนจากข้อมูลต่างๆ ๑.๓ ศึกษาดูงานในสถานประกอบการ แหล่งเรียนรู้ต่างๆ ในอาชีพที่ตัดสินใจเลือก ๑.๔ กำหนดทิศทางพัฒนาการประกอบอาชีพโดยใช้กระบวนการคิดเป็นและมีความเป็นไปได้ตามศักยภาพ ๕ ด้าน ได้แก่ ศักยภาพ ทรัพยากรธรรมชาติใน ๑.๕ ทำแบบทดสอบ	๕	-

โครงสร้างหลักสูตร

ที่	เรื่อง	จุดประสงค์การเรียนรู้	เนื้อหา	การจัดกระบวนการเรียนรู้	จำนวนชั่วโมง	
					ทฤษฎี	ปฏิบัติ
๒	๒. ทักษะการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากผ้าพื้นเมือง	๑ ผู้เรียนเห็นความสำคัญในการแปรรูปผลิตภัณฑ์ ๒ ผู้เรียนสามารถบอกอุปกรณ์ในการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากผ้าพื้นเมือง ๓ ผู้เรียนสามารถอธิบายขั้นตอน/วิธีการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากผ้าพื้นเมือง ได้	๑. ผู้เรียนเห็นความสำคัญในการแปรรูปผลิตภัณฑ์ ๒. ผู้เรียนสามารถบอกอุปกรณ์ในการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากผ้าพื้นเมือง ๓. ผู้เรียนสามารถอธิบายขั้นตอน/วิธีการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากผ้าพื้นเมือง	ผู้เรียนศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการแปรรูปผลิตภัณฑ์ ๒ ผู้เรียนศึกษาเอกสารของ อุปกรณ์ในการแปรรูป ๓ วิเคราะห์สาธิตการขั้นตอน/วิธีการทำการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากผ้าพื้นเมือง - การเตรียมผ้า -การเตรียมวัสดุอุปกรณ์ - วิธีการทากะเป่า -วิธีการเก็บรายละเอียดของชิ้นงาน ๔ ให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติการ ๕ วิเคราะห์แนะนำเทคนิค วิธีการทำการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากผ้าพื้นเมือง	-	๓๑

โครงสร้างหลักสูตร

ที่	เรื่อง	จุดประสงค์การเรียนรู้	เนื้อหา	การจัดกระบวนการเรียนรู้	จำนวนชั่วโมง	
					ทฤษฎี	ปฏิบัติ
๓	การบริหารจัดการในการประกอบอาชีพ การการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากผ้าพื้นเมือง	๑ สามารถสำรวจและศึกษาแหล่งวัสดุ อุปกรณ์ ของแหล่งทรัพยากรได้ ๒ สามารถศึกษาข้อมูลการตลาด วิเคราะห์ความต้องการของตลาดในชุมชนได้ ๓ สามารถกำหนดทิศทาง เป้าหมาย กลยุทธ์ และแผนการจัดการตลาดได้ ๔ สามารถคิดต้นทุนการผลิต การกำหนดราคาขาย การส่งเสริมการขาย การกระจายสินค้าได้	สำรวจและศึกษาแหล่งวัสดุ อุปกรณ์ ของแหล่งทรัพยากร ๒ การศึกษาข้อมูลการตลาด วิเคราะห์ความต้องการของตลาดในชุมชน ๓ กำหนดทิศทาง เป้าหมาย กลยุทธ์ และแผนการจัดการตลาด ๔ การคิดต้นทุนการผลิต การกำหนดราคาขาย การส่งเสริมการขาย การกระจายสินค้า	๑ สำรวจและศึกษาแหล่งวัสดุ อุปกรณ์ของแหล่งทรัพยากร ๒ ศึกษาข้อมูลการตลาด และวิเคราะห์ความต้องการของ ตลาดในชุมชน ๓ การกำหนดทิศทาง เป้าหมาย กลยุทธ์ และแผนการจัดการตลาดที่เกี่ยวข้องกับการการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากผ้าพื้นเมือง ๔ ดำเนินการตามกระบวนการจัดการการตลาด เช่น การคิดต้นทุนการผลิต การกำหนดราคาขาย การส่งเสริมการขาย การกระจายสินค้า ๕ ทำแบบทดสอบ	๔	-
รวม					๔	๓๑

แบบทดสอบก่อนเรียน

๑. การประดิษฐ์ของใช้ของตกแต่งจากวัสดุในท้องถิ่นมีแนวทางอย่างไร.
 - ก. เลือกวัสดุที่หาได้ยากในท้องถิ่น
 - ข. ออกแบบชิ้นงานให้เหมาะสมกับวัสดุ
 - ค. ไม่ใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วย
 - ง. ประดิษฐ์แต่ของใช้ของตกแต่งที่มีราคาแพง
๒. เหตุใดผ้าฝ้ายจึงยังง่าย
 - ก. ใยมีความยืดหยุ่นต่ำ
 - ข. ใยดูดความชื้นได้ดี
 - ค. เส้นใยมีความนุ่มมาก
 - ง. เส้นใยทนความร้อนได้ดี
๓. ผ้าใยสังเคราะห์ คือผ้าประเภทใด
 - ก. เป็นผ้าที่ผลิตจากใยสังเคราะห์และสารเคมี
 - ข. เป็นผ้าที่ผลิตจากใยธรรมชาติหลายๆ ชนิดและสารเคมี
 - ค. เป็นผ้าที่ผลิตจากใยวิทยาศาสตร์และสารเคมี
 - ง. เป็นผ้าที่ผลิตจากเทคโนโลยีใหม่ๆ และสารเคมี
๔. การเลือกซื้อเสื้อผ้าควรคำนึงถึงสิ่งใดเป็นอันดับแรก
 - ก. สี
 - ข. แบบ
 - ค. ราคา
 - ง. ประโยชน์
๕. ข้อใดคือการกำหนดรูปแบบผลิตภัณฑ์เพื่อให้ผู้บริโภคเกิดความสนใจและมีความต้องการสูง
 - ก. สะอาดน่ารัก
 - ข. ทำเป็นรูปทรงกลม
 - ค. เรียบไม่มีรอยขีดข่วน
 - ง. มีรูปร่างแปลกและใช้ประโยชน์ได้หลายอย่าง

ใบความรู้

การแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์จากผ้าแบบต่าง ๆ นั้นเป็นสื่อสัญลักษณ์ของคนในแต่ละชุมชนแสดงถึงเชื้อชาติ เผ่าพันธุ์ และความแตกต่างทางวัฒนธรรมผ้าทอยังคงเป็นปัจจัยสำคัญในการดำรงชีวิตของมนุษย์ตั้งแต่แรกจนถึงตายและมีบทบาทสำคัญทั้งในแง่เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมการทอผ้าเริ่มจากการสานมนุษย์เริ่มสานต้นหญ้าอ่อนเพื่อให้ไส้วัสดุสิ่งของ และต่อมาผ้าและพัฒนาเป็นวิธีการต่อต้านกลายเป็นเสื้อและพืชเพื่อเป็นเส้นที่ยาวและทำให้เหนียวขึ้นสามารถรับน้ำหนักได้มากขึ้นจนกระทั่งมีการคิดค้นวัสดุการทอจากพืชมาเป็นเส้นใย เช่น ฝ้ายรู้จักวิธีการทออย่างง่าย คือ การนำฝ้ายมาผูกกับหินเป็นเส้นยืนและใช้เส้นพุ่งเข้าไปเวลาทอในอดีตเด็กผู้หญิงทุกคนจะถูกฝึกหัดให้รู้จักการทอผ้าและเย็บปักถักร้อยซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นในการดำรงชีวิตในชุมชนภาคเหนือผ้าทอยังคงบทบาททางสังคมและวัฒนธรรมนอกจากบทบาททางการค้ายังมีการใช้ผ้าในประเพณีและพิธีกรรมต่างๆ ดังนั้นการสืบทอดความคิดความเชื่อแบบแผนทางสังคมจากคนรุ่นเก่าสู่คนรุ่นใหม่และพัฒนาศักยภาพภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีอยู่ในการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตเพื่อการดำรงอยู่ของวัฒนธรรมควบคู่กับการพัฒนาเป็นอาชีพและรายได้ของคนชุมชนการทอผ้าเป็นวัฒนธรรมอย่างหนึ่งที่สืบทอดกันมาและผ้าพื้นเมืองยังสามารถนำมาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ต่างๆ ได้เช่น การทำกระเป๋า ทำเป็นหมวก ทำเป็นโบว์ สร้อยคอ ตุ้มหู ฯลฯ

ดังนั้นการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์จากผ้ามีมาตั้งแต่สมัยดั้งเดิมของบรรพบุรุษได้ใช้ลายผ้าปุม (ผ้าโฮล) ผ้าขาวม้า ผ้าลายสมอ ผ้าอันพรม ผ้าอันลู่ชิม หรือผ้าลายไทย ผ้าหางกระรอก ผ้าโสร่ง ลายผ้าต่าง ๆ เหล่านี้เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดสุรินทร์ ลายผ้าเหล่านี้ได้รับการเรียนรู้มาตั้งแต่สมัยบรรพบุรุษสู่ลูกหลานมานานจนถึงยุคปัจจุบันเป็นการสืบทอดและถ่ายทอดวัฒนธรรมพื้นบ้านซึ่งผ้าไหมของบ้านเทนมียังสามารถหาวัตถุดิบได้เองโดยการเลี้ยงไหมและทอผ้าไหมได้เองต่อมา มีการดัดแปลงลวดลายและสีสันทนของลายผ้าตามความต้องการของตลาดและผู้บริโภคนอกเหนือจากนั้นทางกลุ่มก็ได้มีการคิดดัดแปลงผลิตภัณฑ์จากผ้าที่นำไปนุ่งห่มได้มาดัดแปลงเป็นกระเป๋าสุภาพสตรีและกล่องกระดาษทิชชูเป็นของประดับตกแต่งในครัวเรือนทางกลุ่มก็ได้จัดสรรหาเศษผ้าที่เหลือจากการตัดเย็บเสื้อผ้ามาต่อลายให้เกิดความสวยงาม และ มาเย็บประกอบเป็นกระเป๋า และกล่องกระดาษทิชชู

แบบประเมินผลงานผู้เรียน

ชื่อ – สกุล.....

หลักสูตร..... กลุ่ม.....

คำชี้แจง : ให้วิทยากรประเมินผลงานของผู้เรียนตามหัวข้อที่กำหนดให้

ประเด็นที่ประเมิน	คะแนนประเมิน (๑๐ คะแนน)
๑. ความรู้ความเข้าใจเนื้อหาสาระ (๒๐ คะแนน)	
๑.๑ ทดสอบความรู้ความเข้าใจ	
๑.๒ สอบถามความรู้ความเข้าใจ	
๒. ทักษะการปฏิบัติ (๔๐ คะแนน)	
๒.๑ สังเกตการณ์ปฏิบัติในระหว่างการเรียนรู้การจัดกิจกรรม	
๒.๒ ประเมินโดยให้สาธิต	
๒.๓ แสดงขั้นตอนวิธีการปฏิบัติ	
๒.๔ ประเมินจากกระบวนการมีส่วนร่วม	
๓. คุณภาพผลงาน ผลการปฏิบัติ	
๓.๑ สังเกตผลงาน	
๓.๒ ตรวจสอบผลงาน	
๓.๓ มีความคิดสร้างสรรค์	
๓.๔ ผลการปฏิบัติว่าเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดหรือไม่	
รวมคะแนน (๑๐๐ คะแนน)	

หมายเหตุ การประเมินผลการจบหลักสูตรอาจดำเนินการได้ ดังนี้

- การประเมินระหว่างเรียน และเมื่อจบหลักสูตร
- ประเมินครั้งเดียวก่อนจบหลักสูตร

ทั้งนี้ เกณฑ์การจบหลักสูตร จะต้องได้คะแนนรวมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ จึงจะผ่านเกณฑ์

การประเมิน

ลงชื่อ

(

วิทยากร

)

แบบทดสอบหลังเรียน

๑. การเลือกซื้อเสื้อผ้า ควรคำนึงถึงสิ่งใดเป็นอันดับแรก
 - ก. สี
 - ข. แบบ
 - ค. ราคา
 - ง. ประโยชน์
๒. ข้อใดคือการกำหนดรูปแบบผลิตภัณฑ์เพื่อให้ผู้บริโภคเกิดความสนใจและมีความต้องการสูง
 - ก. สะอาดน่ารัก
 - ข. ทำเป็นรูปทรงกลม
 - ค. เรียบไม่มีรอยขีดข่วน
 - ง. มีรูปร่างแปลกและใช้ประโยชน์ได้หลายอย่าง
๓. การประดิษฐ์ของใช้ของตกแต่งจากวัสดุในท้องถิ่นมีแนวทางอย่างไร.
 - ก. เลือกวัสดุที่หาได้ยากในท้องถิ่น
 - ข. ออกแบบชิ้นงานให้เหมาะสมกับวัสดุ
 - ค. ไม่ใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วย
 - ง. ประดิษฐ์แต่ของใช้ของตกแต่งที่มีราคาแพง
๔. ผ้าใยสังเคราะห์ คือผ้าประเภทใด
 - ก. เป็นผ้าที่ผลิตจากใยสังเคราะห์และสารเคมี
 - ข. เป็นผ้าที่ผลิตจากใยธรรมชาติหลายๆ ชนิดและสารเคมี
 - ค. เป็นผ้าที่ผลิตจากใยวิทยาศาสตร์และสารเคมี
 - ง. เป็นผ้าที่ผลิตจากเทคโนโลยีใหม่ๆ และสารเคมี
๕. เหตุใดผ้าฝ้ายจึงยับง่าย
 - ก. ใยมีความยืดหยุ่นต่ำ
 - ข. ใยดูดความชื้นได้ดี
 - ค. เส้นใยมีความนุ่มมาก
 - ง. เส้นใยทนความร้อนได้ดี

เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน

๑. ข

๒. ก

๓. ก

๔. ง

๕. ง

เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน

๑. ง

๒. ง

๓. ข

๔. ก

๕. ก